

Hertil valgtes: *Blang, Marie Christensen, Henriette Crone, Døcker, Gregersen, Marie Hjelmer, Jepsen Christensen, Albert Jensen, Carl Jensen, Lewinsky, Jørgen Møller, Nedergaard, Stegger Nielsen, Schaumann og C. F. Sørensen.*

Derefter gik man til:

Første Behandling af Forslag til Lov om indenrigs Kødkontrol.

Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3201; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 166).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Johs. Clausen: Den nugældende Lov om indenrigs Kødkontrol er af 13. Maj 1911. Gentagne Gange er Loven søgt ændret i Rigsdagen, men der er aldrig blevet Flertal for at fremme et nyt Forslag. Hovedhensynet i denne Sag vedrørende indenrigs Kødkontrol er, at sanitære og hygiejniske Krav i størst mulig Udstrækning imødekommes, dernæst, at Kødkontrollen ordnes paa den mest praktiske og økonomiske Maade, saa upaa krævet Fordyrelse af Varerne undgaas. Det forekommer mig imidlertid, at den nugældende Lov i det væsentlige opfylder disse Krav, og den bygger i størst mulig Udstrækning paa det kommunale Selvstyre, paa Frivillighedens Princip. Man maa i denne Forbindelse, altsaa vedrørende Spørgsmaalet om Kontrol, huske, at i samme Grad som det offentlige griber ind i Forhold som disse og ikke alene vejleder, men tvinger en Ordning frem, i samme Grad svækker man det private Initiativ, den Kontrol, som den aarvaagne Husmoder fører, naar hun forsyner sig med Fødemidler. Jeg erkender imidlertid, at den Kontrol ikke slaar til; kan man derimod skabe en Ordning, under hvilken det offentlige arbejder sammen med det private Initiativ, med Husmødrene, er det absolut min Overbevisning, at det bedste Resultat derved vil naas. Dette opnaar man kun ved at skabe de friest mulige Kaar for en videre Udvikling af vor nuværende Kødkontrol, med andre Ord ved at løse Sagen fra neden af, i Kontakt med Befolkningens voksende Erkendelse og Krav, og ikke ved Indførelse af en obligatorisk Kontrol, som hverken Producenter eller Konsumenter har haft Bud efter. Den højtærede Minister udtalte ved Fremsættel-

sen af nærværende Lovforslag følgende, som jeg med den højtærede Formands Billigelse gerne vil oplæse — det staar Sp. 167 —:

„Jeg vil antage, at en af Hovedgrundene til, at man ikke fik Lovforslaget vedtaget, var, at man ansaa en saadan obligatorisk Kødkontrol for at være, om jeg saa maa sige, en temmelig haardhændet Behandling af Befolkningen, hvis den ikke selv ønskede den gennemført.“

Det er Ministerens Udtalelse om dette Forhold, og jeg tror, den højtærede Minister her ser ganske rigtigt. Det er min Overbevisning, at det netop er Hovedgrunden, Ministeren peger paa; man har hidtil manglet en saglig Begrundelse for at udsætte Befolkningen for en saa haardhændet Behandling, som Ministeren her kalder det, og paaføre Befolkningen en obligatorisk Kødkontrol. Kravet om Ændringer i Loven er da heller ikke kommet fra Befolkningen, hverken fra Producenterne eller fra Konsumenterne af de i denne Lov omhandlede Fødevarer. Det er særlig Landbostanden, som vil blive berørt, om det af den højtærede Minister fremsatte Lovforslag gennemføres. De større Byer har i Forvejen Kødkontrol efter den nuværende Lovs § 1 med offentlige Slagtehus og Slagtevang. Jeg vilde derfor have fundet det meget betimeligt, om hele dette Spørgsmaal, inden det forelagdes Rigsdagen, havde været til Erklæring i De samvirkende danske Landboforeninger, De samvirkende Husmandsforeninger og i de danske Husholdningsforeninger. Det er jo Coutume, at faglige Organisationer spørges, naar et nyt Lovforslag fremsættes, og det forekommer mig, at de nævnte Organisationer repræsenterer de Befolkningsslag, baade Producenter og Konsumenter, der i væsentlig Grad berøres af denne Lov. Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, om han vil være villig til at forelægge de nævnte Organisationer Spørgsmaalet til Erklæring snarest.

Den nugældende Lovs § 1 angaar Kommuner, i hvilke der i Henhold til Sundhedsvedtægt er Slagtevang og offentlige Slagtehus med Kontrol af en Dyrslæge baade før og efter Slagtningen. Er Kødet stemplet med første Klasse, kan det derefter forhandles i enhver Kommune i Landet uden Afgift. Det samme gælder Kød af anden Klasse, dog at Undersøgelse kan forlanges paa Indførelsesstedet; men uden Erlæggelse af Afgift.

§ 2 angaar Kommuner, i hvilke der i Henhold til Sundhedsvedtægt er kommunal